

I 1862 afgik Fru Hansen ved Døden uden Livsarvinger, og den 1ste Marts 1871 døde Hansen. Andrageren paastaar nu at være bleven forurettet ved Skiftet, idet der kun udbetaltes ham 880 Rdl. 4 Mk. 11 Sk., skjøndt han mener at have havt Krav paa 1,000 Rdl. uden nogen Af- forning og desforuden Net til Arv efter Loven i Voets øvrige Masse. Der meddeles imidlertid ingen Udskrift af det paa Skiftet Passerede eller anden paalidelig Oplysning om, hvordan Voets Tilstand var, og ligesaa lidt faar man at vide, om den Længstlevende havde gjort Brug af sin Net til at oprette nyt Testamente. I en Erklæring fra Nykirke Sogneraad, der anbefaler Andrageren som en fornuftig og hæderlig Mand, hedder det, at endel af de Dokumenter, Andrageren har været i Besiddelse af, ere bortkomne, medmindre de skulde henligge i Justitsministeriet, hos hvem han to Gange forgjæves har ansøgt om Bevilling til at faae Skiftet taget op til ny Prøvelse; men i Skrivelse fra Nørvang-Lørrild Herredsfogderi af 10de Juniar d. A. udtales, at Papirerne maa være blevene Andrageren tilsendte tilligemed Kommunikation af Justitsministeriets Skrivelse af 11te Januar 1881; hos Herredsfogderiet bero de ialtsald ikke.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

22. Andragende fra Weile Besteregns Arbejderforening om at blive forhjulpen til sin Net i to Sager, i hvilke den tror sig forurettet af det Offentlige. (Indbragt den 8de Marts 1882 ved Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds, N. Nielsen).

Weile Besteregns Arbejderforening blev oprettet i Slutningen af 1868 med det Formaal at fremme sine Medlemmers aandelige og materielle Velvære. I sidstnævnte Tiemed besørger Foreningen Fællesindkjøb af Livsfornødenheder for Medlemmerne, hvilke Varer opbevares i et Hus i Balle, som Foreningens Løb bygge i Foraaret 1872. Til at føre Tilsyn med Oplaget og forestaa Uddelingen af Varerne er antaget Invalid Klavs Pedersen, der har Bopæl i det paagjældende Hus og tillige for sin Virksomhed oppebærer et aarligt Lødelag af 190 Kr. Foreningen besværer sig nu over, dels at det Offentlige har krævet Bygningsafgift af dette Hus, dels at den, for at have indkjøbt og for- delt Brændevin mellem Medlemmerne, er bleven tiltalt og dømt ved Under- og Overret for Over- trædelse af Loven om Brændevinshandel af 2den Juli 1870, uden at Justitsministeriet har villet give Bevilling til Sagens Prøvelse for Højesteret.

Med Hensyn til det førstnævnte Spørgsmaal meddeles et Andragendet ledsagende Bilag en vidtløftig Korrespondance, som desangaaende er bleven ført mellem Foreningen og General- direktoratet for Skattevæsenet. Korrespondancen indledes med en den 22de Februar 1873 dateret Henvendelse til bemeldte Generaldirektorat om at fritage det af Foreningen som fælles For- raadskammer opførte Hus for Bygningsafgift, da Foreningens Virksomhed med at indkjøbe og fordele Varer til sine Medlemmer i Henshold til den stedblige Dvrigheds egen Erkjendelse og Højesteretsdom af 28de Januar 1870 ikke kan anses som Handel eller skattepligtig Næring overhovedet. General- direktoratet lod indhente Oplysninger om Klavs Pedersens Stilling til Foreningen og resolverede derefter under 8de Mai f. A., „at, da Stedets Beboer, Klavs Pedersen, dels har en fast aarlig Indtægt ved at forestaa Udsalget af Foreningens Varer, dels oppebærer Invalidepension, kan det Ansøgte ikke bevilges“. Da det heraf fremgik, at Bygningsafgiften fordreides, ikke af Foreningen, men af Kl. Pedersen, indgav denne et Andragende til Generaldirektoratet, hvori han under Paa- beraabelse af, at han ikke kunde siges at drive Næring, men maatte betragtes som en af Forbrugs- foreningens Medlemmer i Fællesskab leiet Ejenslekarl, og iøvrigt under Hensyn til sin i økonomisk Henseende meget tarvelige Stilling indtrængende bad sig fritagen for den paalagte Skat. Svaret lød: „Det maa have sit Forblivende ved Generaldirektoratets Resolution af 8de Mai d. A.“. Klavs Pedersen indgav da Begjæring om, at den af ham beboede Leilighed maatte blive særskilt opmaalt, da han formentlig under ingen Omstændigheder kunde være pligtig at svare Bygningsafgift af den Del af Huset, som ubelukkende benyttedes af Forbrugsforeningen. Det nærmeste Resultat af dette Skridt blev, at Generaldirektoratet, efter gjentagne Gange at have brevetlet med Weile Amtstue om Sagen, under 6te Marts 1874 paany resolverede, at da Klavs Pedersens Leilighed havde en større Udstrækning end 120 Kvadratalen, kunde den ikke fritages for Bygningsafgift; naar han dernæst havde ansørt, at han ialtsald ikke kunde være pligtig at svare Afgift af Foreningens Lokaler, bemærkede Generaldirektoratet, at Afgiften ikke affordreides ham, men paahvilede Stedet, „og at han derfor, forsaavidt han formener, at der af Foreningen er paalagt ham at tilsvare et større Bygningsafgiftsbeløb, end der rettelig kan paahvile ham, maa henvende sig til denne med sin Besvæ- ring i saa Henseende“. Efterat være bleven bekendt med denne Skrivelse udbad Foreningen sig ved sin Formand Oplysning om, „af hvilke Grunde den nævnte Skat er paalagt Foreningen, skjøndt